

สำนักงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล นันทกานต์ ภูติโส รหัสบุคคล 019640

เบอร์โทรภายใน..1031 , 1566.เบอร์โทรมือถือ .0934309050.... Email Address nm.nantagan@gmail.com

หน่วยงาน หอผู้ป่วยวิกฤตสิริกิติ์

ภาควิชาฯ / ฝ่าย(ต้นสังกัด)ฝ่ายการพยาบาลศูนย์การแพทย์สิริกิติ์

*ชื่อ-สกุล นันทกานต์ ภูติโส รหัสบุคคล 019640

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:**

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้
โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณารอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ชื่อเรื่อง โควิด...โคใจ

ปกอกแพกๆ ... เสียงหยดน้ำฝนตกกระทบชายคาหอพักพยาบาลแห่งหนึ่งในโรงพยาบาลที่มีสถานีรถไฟใต้ดินหลังโรงพยาบาล หลังจากที่ได้ตกลงมากระหน่ำจนพอใจแล้วทั้งคืน บรรยาอากาศคลุกเคลาไปด้วยกลิ่นไอดินและละอองฝน ส่งผลให้พยาบาลนางหนึ่งหลับสบายท่ามกลางสถานการณ์ของโควิดในปัจจุบัน ซึ่งมีแนวโน้มว่าลูกหลานมากขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลกระทบต่อทุกชีวิตของมวลมนุษยชาติ จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆอย่างหรือจะ กลาวว่าแทบทุกอย่างเลยก็ว่าได้ แต่ในการเปลี่ยนแปลงใดๆนั้น ยังคงมีสิ่งหนึ่งที่ดำเนินต่อไปเรื่อยๆ แทบจะไม่ มีการเปลี่ยนแปลงนั่นคือ... การขึ้นเวรของดิฉันเองคะ ทุกอย่างยังคงดำเนินต่อไปตามวิธีของมัน ทั้งการกิน การนอน การตื่นไปทำงาน แลวที่สำคัญคือ ยังคงขึ้นเวรกันต่อไป แต่จะกลาวว่าไม่เปลี่ยนแปลงเลยก็ไม่ได้ เพราะไอตาวโควิดตัวร้ายทำให้จำนวนเวรของพวกเรานั้นเพิ่มขึ้นอีกเพนหนากอง แตทวาท่เกรินมาทั้งหมดนั้นยังไม่ไช่ประเด็นของเราคะ เพราะวันนี้เราอยากจะทำทุกคนไปพบ กับเรื่องราวของความรักความผูกพันและการสูญเสียของคุณตาคุณยายท่านหนึ่งในหอผู้ป่วยวิกฤตอายุรกรรมที่ ดิฉันทำงานอยู่นั่นเอง เรามาคอยๆทำความรู้จักเรื่องราวของชีวิตจริงของพวกท่านผ่านตัวหนังสือเหล่านี้กัน ...

ในช่วงเดือนเมษายนของปี 2565 ได้มีผู้ป่วยคุณยายท่านหนึ่งเป็นผู้หญิงสูงวัยที่มีโรคประจำตัวเป็นแพคเกจพวงกันมาตามอายุ และไม่สามารถถอดถอนหรือยกเลิกแพคเกจเหล่านั้นได้ อยู่มาวันหนึ่งคุณยายก็ ได้มาเยี่ยมเยียนที่ หอผู้ป่วยวิกฤตแห่งนี้ด้วยเรื่อง ติดเชื้อในกระแสเลือด แรกรับคุณยายยังคงรู้ตัวรู้เรื่อง คุณหมอและเหล่าพยาบาลได้กระตือรือร้นที่จะช่วยรักษาคุณยายให้ดีขึ้นอย่างเต็มที่ แต่ขณะที่แอดมิทอยู่ที่นี่ คุณยายมักจะงอแง ให้ความร่วมมือบ้างไม่ให้ความร่วมมือบ้างแล้วแต่อารมณ์และทรงผมของคุณยาย (แค่แซวเล่น นะคะคุณยาย) แต่ใดๆ คุณยายก็ไม่ได้รายกาจอะไร เพียงแค่แกคิดถึงลูกหลานและคนสำคัญของแกนั่นเอง ซึ่งคนสำคัญที่ว่าก็คือคุณ ตา เพราะเขาใจว่า เมื่อเราเจ็บป่วยสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยให้เรามีพลังในการต่อสู้กับโรคภัย และความเจ็บปวดที่ต้องเผชิญอยู่ นั่นก็คือกำลังใจจากคนที่เรารัก แต่เพราะโควิดโคใจ ถึงแม่ว่าเราจะให้ความสำคัญตามจิตใจ แต่เรายังต้องปกป้องชีวิตทางกายภาพของพวกเราด้วย นั่นจึงได้มีนโยบายงดเยี่ยมผู้ป่วยขึ้นมา เพื่อที่จะปกป้องพวกเราที่ให้มีโอกาสในการได้รับเชื้อโควิดน้อยที่สุด เทาที่เราจะสามารถทำได้ในตอนนี ดังนั้นผู้ป่วยที่มีการเจ็บป่วยทางด้านร่างกายจึงส่งผลไปถึงจิตใจด้วย เมื่อต้องห่างไกลบ้าน ห่างไกลจากคนที่พวกเขารักเพื่อมารับการรักษาที่โรงพยาบาลโดยที่ไม่ได้พบเจอกัน ถึงแมจะมีพยาบาลที่อยู่ดูแลแทบจะตลอด ก็ไม่สามารถทดแทนคนที่พวกเขายากจะพบเจอได้ เราจึงทำได้แค่ให้ญาติโทรสอบถามอาการ และแจ้งอาการของผู้ป่วยให้ญาติรับทราบในแต่ละวัน รวมถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลง แล้วยังเป็นตัวแทนนำความรักความห่วงใยจากญาติ มาถ่ายทอดสู่คนไข้เพื่อให้อมีกำลังใจอดทนผ่านอุปสรรคเหล่านี้ไปได้

และในขณะที่วันหนึ่งคุณยายอาการดีขึ้นมาก สามารถลดอุปกรณ์ Invasive lineต่างๆ ของไอซียูออกไปแทบจะหมดแล้ว มีแผนที่จะย้ายออกไปยังหอผู้ป่วยสามัญอายุรกรรม ในวันนั้นสีหน้าของคุณยายเริ่มสดใส มีเลือดฝาดที่พวงแก้ม 2 ข้างเล็กน้อย เพราะมีความหวังอย่างลนหลามที่อาการจะหายจนแทบกลับสู่ปกติและได้กลับบ้านไปสู่อ้อมกอดของ ครอบครัว จากคุณยายจอมดื้อก็ได้กลายมาเป็นคุณยายผุนาฬิกาภายในคำคืนเดียว เมื่อรู้วาระอาการตนนั้นดีขึ้นมาก

แต่โชคชะตาไม่ได้เป็นดังใจคิด ในเชาวันนั้นเองขณะที่คุณยายกำลังหลับพักผ่อนอยู่นั้น ชีพจรของคุณยายก็ไต่จากลาและจางหายไป ในทันที เสียงสัญญาณของจอมอนิเตอร์ได้ดังขึ้น ทีมพยาบาลและ คุณหมอรีบวิ่ง เขาไปตรวจประเมินคลำชีพจร อนิจจา คลำกดลึกเท่าไรเส้นสายแห่งชีวิตก็นิ่งสงบ การ CPR จึงเริ่มขึ้นในทันที ทีมแพทย์และพยาบาลต่างให้การช่วยชีวิตอย่างเต็มกำลัง แต่ในความโศครายก็ยังมีโชคดียู่บาง หลังช่วย CPR ไป 11 นาที คุณยายได้กลับมามีชีวิตอีกครั้ง เหล่าทีมแพทย์จึงให้การรักษารักษาต่อไป และหาสาเหตุของภาวะหัวใจหยุดเต้นในครั้งนี้ ทางเราได้ทำการติดต่อไปยัง ครอบครัวของคุณยายเพื่อที่จะแจ้งข่าวยานี้ให้ทราบ หลังแจ้งสถานการณ์ให้ครอบครัวของคุณยายทราบ เสียงปลายทางสั้นเครือและเงิบหายได้สร้างช่องว่างของความรู้สึกในการสื่อสารที่ไม่สามารถพูดเอ่ยออกมาเป็นถ้อยคำได้ เมื่อได้ให้เวลากลับญาติที่เฝ้ายามความรู้สึกและปรับอารมณ์สักระยะจากนั้นพยาบาลจึงได้ให้ข้อมูลต่อญาติรับทราบสาเหตุของการที่หัวใจหยุดเต้นในครั้งนี้ ซึ่งเกิดขึ้นจากโรคหัวใจเดิมของคุณยายที่ย่ำแย่พร้อมจะหยุดเต้นอย่างไม่บอกกล่าวได้ทุกเมื่อ ญาติรับทราบและเอ่ยออกมาว่าขอให้คนสำคัญที่สุดในชีวิตของคุณยายได้เข้าไปเจอคุณยายได้รู้ข่าว พยาบาลตอบตกลงทันทีและให้คนในครอบครัวและคุณตาแสดงผลตรวจโควิดก่อนเข้ามาเยี่ยม ในที่สุดคุณตากับคุณยายก็ได้พบกันแต่เป็นการพบกันที่ไม่มีคำพูดใดเอ่ยออกมา ยกเว้นน้ำตาของคุณตาที่ไหลออกมาอย่างเงียบๆ พร้อมกับเอื้อมไปสัมผัสมือที่บวมและอ่อนแรงของคุณยาย คุณตาค่อยๆมองไปที่คุณยายที่กำลังนอนหลับอย่างไม่ได้สติอย่างเงียบๆ พร้อมกับน้ำตาที่หลังไหลออกมาอย่างไม่มีท่าทีว่าจะหยุด และไม่อายต่อสายตาของใครทั้งนั้น จนกระทั่งหมดเวลาเยี่ยม คุณตาไม่ได้กล่าวสิ่งใดพร้อมกับจากลาไปด้วยสายตาที่แดงกล้าและเศร้าสร้อย เหมือนแค่ห่างเพียงกำพังกั้น คุณตานั้นพยายามสื่อใจให้ไปถึงคุณยายอย่างเงียบๆ เพราะโควิดใช้รีไทร์หรือเพราะโชคชะตาที่กลั่นแกล้งให้ทั้งสองต้องแยกจากโดยที่ไม่ได้กล่าวรำลึกันอย่างเป็นทางการ

แต่เดี๋ยวก่อนค่ะ ก่อนที่ทุกอย่างจะดราม่าไปมากกว่านี้ เราจะมาบอกว่าในสุดท้ายแล้วคุณยายกลับมารู้สึกตัว รู้ตัว รู้เรื่องดี และในตอนนี้น้ำกายของคุณยายเริ่มคงที่ดีขึ้นเรื่อยๆ ราวกับปาฏิหาริย์ หรือเพราะการได้แรงใจที่ดีจากคุณตานั้นละ ถึงตอนนี้คุณยายกำลังจะถอดท่อช่วยหายใจ แพทย์วางแผนการรักษาที่จะย้ายกลับไปอยู่โรงพยาบาลใกล้บ้าน เพื่อที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับคุณตาแล้วค่ะทุกคน เย้ อย่างน้อยตอนจบของเรื่องนี้ก็ได้สายเกินกว่าจะแก้ไข และในที่สุดคุณตาและคุณยายจะได้กลับมาจับมือและพูดคุยกันได้อีกครั้ง หวังว่านี่จะเป็นเรื่องราวที่ทำให้ผู้ที่ได้อ่านรู้สึกอบอุ่นหัวใจไปด้วยกัน มาเป็นกำลังใจให้คุณตาคุณยายด้วยกันนะคะ....

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน)นางสาวกมลทิพย์ กุศลศิริ.....
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....2.....
สังกัดฝ่ายการพยาบาลศูนย์การแพทย์สิริกิติ์
วัน / เดือน / ปี 30/04/65